

eller udemokratisk, har spillet en stor Rolle ved de tidligere Behandlinger. Jeg tror nu, det kommer væsentligt af, at 2 ærede Medlemmer af Udvalget have ligesom følt hos sig selv, at de ikke her stode paa et demokratisk Standpunkt. De have fundet en Slags Tilfredsstillelse ved at indføre en Paaberaabelse af det demokratiske Standpunkt i Betænkningen. Ligesom det saa tidt hender, at, naar en Mand enten ikke selv tror, at det, han mener, er det Rigtige, eller tror, at Andre mene, at det ikke er rigtigt, han da ligesom finder Sufvælselse i at meddele en saadan Retfærdiggjørelse til Andre, saaledes meddele de Herrer os jo ogsaa — jeg husker ikke Udtalelsene saa nøje — hvor meget de hylde den kommunale Selvstyrelses Grundsatninger. De fandt, at disse Grundsatninger have megen Stemmning for sig her i Thinget, men da de have ment, at dette Lovforslag vilde komme i Strid dermed, er det, at de have følt Trang til at udtale sig saaledes. Den høitagtede Minister mente med Hensyn til det Demokratiske, at det Standpunkt, vi foresøgte, var et overvundet Stadium andre Steder i Verden. (Leth: Det er rigtigt.) Det er rigtigt, siger det ærede Medlem. Jeg veed dog ikke, hvorvidt det er rigtigt, men det kunde dog være, at han tog fejl. (Leth: Jeg sagde kun, at det var rigtigt, at Justitsministeren sagde det.) Naar, det er en anden Sag. Smaaafolk, siger man, lade sig ikke længere affpise med Tølen om Frihed, Selvstyrelse, fri Konkurrence, nu forlange de Forsvarsløse ganske anderledes, at man skal gjøre Noget for dem. Det ærede Medlem fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) satte Kronen paa Bærket ved at sige overfor den høitærede Justitsminister, at, dersom den ærede Ministers Tale var holdt i en Arbejderforsamling overfor den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem, som nu sidder ved Siden af mig (Leth), vilde den høitagtede Minister ubetinget have vundet Bifald. Jeg tror nu ikke, at han har Ret. Han vilde ganske vist vædde 10 mod 1 derpaa, men jeg tror, at han vilde tabe, thi, hvad Arbejderklassen forlanger, er at faae deres tabte Mennekeret tilbage. Man ser, at de alle vegne forlange at ville være meddelagtige i Styrelsen, og jeg tror ogsaa, at de ville forlange at være med til at bestemme, hvorvidt de ville have en saadan Lov som denne vedtaget. Jeg tror nu, at, naar noget Saadant bliver sagt om Stillingen her i Thinget, vilde det ærede Medlem have Ret, thi her holder man ikke længere paa Selvstyrelsen, men ude i Befolkningen har man de største Bewiser paa, at man endnu holder derpaa. Det have vi nylig set ved Sogneraad- og Amtsrådsvalgene. Der har det spillet en stor Rolle. Naar vi nu ville se hen til de Endringer, som her foreligge, vilde jeg sige, at jeg finder dem rigtige og kan være med til at gaa ind paa dem. Dersom det er Tilfældet, hvad der

er sagt saa tidt her, at der her sker saa store Forfaldninger, er det ganske rigtigt, at de ville blive opdagede, naar Endringsforslaget vedtages. Men naar man ikke har andet Bevis end det, der kom fra det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), nemlig at noget Saadant foregik i Amerika eller Andetsteds i Verden, tror jeg ikke, at Mange ville blive overbeviste om, at vi have Trang til det forelagte Lovforslag her. Thi vi skulle jo ikke give Love med Hensyn til hvad der foregaar i Amerika. Men at hjælpe til, at der bliver oprettet et Laboratorium, som kan hjælpe Politiet og de Folk, der have med de Sager at gjøre, til at faae undersøgt, om der virkelig foregaar saadanne Forfaldninger, finder jeg, kan være ganske rigtigt, og jeg vil ogsaa ønske, at den høitagtede Minister vil tage Hensyn dertil, thi efter Endringsforslaget er det jo overladt til ham, og der er givet ham Bemyndigelse dertil. Det staar altsaa i hans Magt. Jeg vil altsaa anbefale dette Endringsforslag, og jeg glæder mig, som sagt, over, at den ærede Ordfører har faaet Leilighed til — for at bruge hans egne Udtryk, — at knibe ud fra den Stilling, han har indtaget ved 2den Behandling.

Hjør: Jeg deler en hel Del af de Betragtninger, der er fremsatte af den ærede sidste Taler, og jeg kan derfor fatte mig lidt kortere, end jeg ellers kunde, men jeg deler just ikke det ærede Medlems Glæde over at faae det foreliggende Forslag ophøiet til Lov. Jeg vil tilstaa, at, selv om der ikke kom en Smule ud af dette Lovforslag, om vi ogsaa skulde have spildt Tiden til Unytte med at diskutere denne Sag, vilde jeg ikke tage mig det nær; men ganske vist er jeg veltilfreds med det Udbytte, der foreligger, og som har Udseende af at blive til Lov, i Sammenligning med det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. I denne Henseende deler jeg fuldstændig den ærede sidste Talers Opfattelse, og jeg kan heller ikke lade Leiligheden gaa hen, uden at udtale min Paastjonnelse til Udvalget for, at det har været saa høimodigt med at belønne Dyden, som det har været overfor den ærede Ordfører, thi det er ganske vist, at han har resigneret i en overordentlig høi Grad fra forrige Behandling til denne. Det er altid paastjonnelsesverdigt, og det skal man vide at løfte op. Men naar den ærede Ordfører tidligere ikke saa sjældent har ladet os vide — flere Gange, end jeg anser det for nødvendigt — at han har været et Slags Medlem af den tidligere Arbejderkommission og specielt derfra har hentet endel Erfaring, navnlig vedrørende Lovgivningen paa det Omraabe: at komme den fattigere Del af Befolkningen til Hjælp, saa vil jeg give ham det Raad, naar han i Fremtiden beskæftiger sig med Sager af den Art, hvor han vil lovgive for at komme de Fattige til Hjælp, da at tage under Overveelse, om han ikke kan finde paa et Mittel, som er bedre stiftet